

Слабковський В. В.
стоматологічний медичний центр,
старший лаборант каф. дитячої терапевтичної стоматології
та профілактики стоматологічних захворювань Національний медичний
університет імені О. О. Богомольця
Slabkovskiy V.V.
Doctor of Dental Health Center, Senior Laboratory Department of Pediatric
Dentistry and Prevention Diseases, Bogomolets National Medical University

Одномоментна апексифікація із застосуванням матеріалів на основі мінеральних триоксид агрегатів

У повсякденній практиці дитячих стоматологів актуальною є проблема ендодонтичного лікування зубів із незавершеним формуванням коренів. Сьогодні розроблені різні методики стимуляції апексогенезу та проведення апексифікації зубів з незавершеним формуванням коренів, що уможливають подальше проведення постійної obturaції кореневих каналів. Одномоментна апексифікація з використанням матеріалів на основі мінеральних триоксид агрегатів – сучасна методика, що в багатьох випадках має переваги, порівняно з традиційними методами апексифікації. Розглянемо її детальніше на прикладі вітальної екстирпації пульпи центрального різця у пацієнта 9 років.

Під час першого відвідування провели знеболення та розкриття порожнини зуба із формуванням прямого широкого доступу до устя кореневого каналу з розрахунком, що плагер, який відповідає апікальному діаметру, повинен вільно досягати верхівки кореня. Інструментальну обробку кореневих каналів здійснили стандартизованою технікою із використанням Н-файлів великих розмірів (40–80). Робоча довжина зуба відповідає фізіологічній довжині кореня. Медикаментозна обробка передбачала постійну іригацію 1% розчином гіпохлориту натрію (NaOCl) після обробки каналу кожним інструментом. Розчин готували способом розведення дистильованою водою 3% або 5% гіпохлориту натрію без-

посередньо в ендодонтичному шприці (1 частку 3% розчину NaOCl розводили 2 частками дистильованої води або 1 частку 5% розчину NaOCl – 4 частками дистильованої води). Після інструментальної обробки кореневого каналу здійснили кінцеву іригацію 10мл 1% розчину гіпохлориту натрію та 5 мл дистильованої води. Просушені кореневі канали obturували пастою на основі гідроксиду кальцію тривалістю 2 тижні. Порожнину зуба закрили герметичною пов'язкою. При наступному візиті за відсутності протипоказань до постійної obturaції закрили несформовану верхівкову третину кореня матеріалом на основі МТА. Після очищення каналу від гідроксиду кальцію виконали контрольний рентгенівський знімок

Мал. 1. Рентгенограма зуба 11 з введеним гутаперчевим штифтом на робочу довжину

Мал. 2. Верхівка зуба 11 obtурована матеріалом на основі МТА

Мал. 3. Устева частина каналу зуба 11 obtурована гутаперчею методом перевернутого штифта

гутаперчевого штифта максимального розміру, доведеного до верхівки сформованої частини кореня. Здійснювали кінцеву іригацію 10 мл 1% розчину гіпохлориту натрію та 5 мл дистильованої води, матеріали готували згідно з інструкцією виробника. Правильно змішаний матеріал має густу консистенцію і тримається на плагері. У просушений кореневий канал стовпчик матеріалу вносили або за допомогою спеціального носія для МТА, або на плагері. Кожну порцію матеріалу конденсували пла-

герами відповідного розміру спіральними рухами від устя до верхівки. Після конденсування кожної порції повинен утворитися відчутний апікальний бар'єр. Із кожною наступною порцією робоча довжина зменшується на 1–1,5 мм. Потрібно obtурувати 3–5 мм апікальної частини кореневого каналу. В необтурованій коронковій частині, що становить приблизно 2/3 каналу, залишили зволожену турунду, а порожнину зуба закрили пов'язкою зі штучного дентину. Здійснювали рентгенологічний

контроль пломбування. У випадку виведення матеріалу за верхівку чи недоведення до верхівки його слід вимити дистильованою водою та перепломбувати заново. Через 24 години проводили постійну obturaцію решти кореневого каналу гутаперчею методом вертикальної конденсації, методикою перевернутого штифта або за допомогою системи Термафіл (мал. 1–3). У подальшому здійснювали диспансерне спостереження з рентгенологічним контролем через 1, 3, 6, 12 та 24 місяці.

Стаття надійшла в редакцію 28 травня 2013 року